№ 46. Poniedziałek 26. Lutego 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserycya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najłaskawiej c. k. radzcę *Ludwika Holzgethana* jako komandora orderu Leopolda odpowiednio statutom tego orderu do stanu baronów cesarstwa austryackiego.

Część nieurzędowa.

Lwów, 26. lutego.

Rząd *Wielkiego Księstwa Badeńskiego* przedłożył izbie deputowanych na dniu 23go b. m. ustawę względem *odpowiedzialności ministrów*, a oraz ustawę względem jej wykonania.

Corriere italiano pisze, że z dn. 23. b. m. *gaśnie termin* wypowiedzenia austryacko-sardyńskiego traktatu handlowego, i że bez tego wypowiedzenia nabiera traktat prawomocności na dalszych pięć lat. Gdy więc dotychczas nie został wypowiedzianym z żadnej strony, rozumie się samo przez się, iż jest przedłużony, i że będzie rozciągnięty na całe Włochy, co nie sprzeciwia się wcale zasadom wyrzeczonym w zielonej księdze.

Na posiedzeniu *włoskiej* izby deputowanych z 22. b. m. przedstawiał *minister finansów*, że rozmaite projekta, wniesione przez deputowanych, nie zgadzają się z sobą wcale. Dalej zaprzeczał minister, jakoby traktaty handlowe przyczyniły się do zmniejszenia dochodów, i uważał podwyższenie podatku gruntowego w tej chwili za niepodobne.

Patrie donosi, że układy względem *rozdzielenia papieskiego długu państwa* są już na ukończeniu. Sama zasada rozdzielenia została już przyjęta, a odnośna komisya ma się wkrótce zebrać w Paryżu dla oznaczenia części przypadających na każdą stronę.

Medyolańska *Perseveranza* otworzyła na wniosek senatora *Aresé* subskrypcyę na *pokrycie potrzeb państwa, lub też na umorzenie długu państwa*. Sam Arese subskrybował 100.000 lirów jako podarunek lub pożyczkę stosownie do późniejszego postanowienia. W Turynie przyniosła ta subskrypcya tylko 25.000 franków.

Parlament *angielski* przyzwolił bez trudności dla księżniczki *Heleny* 6000 funt. szt. rocznego apanażu i 30.000 funt. szt. posagu, a dla księcia *Alfreda* 15.000 funt. szt. rocznego apanażu.

Król *duński* przyjmował 22go b. m. na uroczystej audyencyi francuskiego posła *Dotezaca*, który następcy tronu księciu *Fryderykowi* doręczył własnoręczne pismo Cesarza Napoleona i wielki krzyż legii honorowej. Król prosił posła, ażeby wyraził Cesarzowi najgoretsze jego podziękowanie.

Z Bukaresztu przyniósł telegram niespodziewaną wcale wiadomość o *wybuchnięciu rewolucyi*. W nocy z 22. na 23. b. m. zmuszony został książę Kuza do abdykacyi. Ustanowiono rząd prowizoryczny, złożony z jenerała *Goleska*, pułkownika *Harakambiego* i *Lackara Citargiego*. Wojsko jest w porozumieniu ze sprzysiężonymi; rozlewu krwi nie było wcale i lud okazuje wielką radość. Spokojności i porządku nie zakłócono nigdzie. Książę Kuza trzymany jest jako jeniec; oprócz tego uwięziono *Beldimana*, *Marghilomana* i *Liebrechta*.

Konferencya choleryczna w Konstantynopolu mianowała najstarszego wiekiem reprezentanta tureckiego swoim prezydentem. Konferencya postanowiła zalecić Porcie, ażeby na przyszłość w razie wybuchnięcia cholery w Hedżas zamknął komunikacyę między Arabią i Egiptem, poczem odroczyła się konferencya na pięć dni.

Listy z Nowego Jorku z dnia 7go b. m. donoszą, iż zanosi się na zatargi między prezydentem a kongresem; zerwanie stosunków zdaje się nieuniknione. Nie masz jednak bliższych wskazówek kiedy i jak zerwanie to nastąpi. Wspną znów o politycznej emancypacyi ludności murzyńskiej, chociaż położenie rzeczy w Stanach południowych znacznie się polepszyło i murzyni okazują gotowość do pracy i do zawarcia umów o pracę.

Ciało prawodawcze w Missouri przyjęło propozycyę jenerała Shermana względem użycia wojska murzyńskiego, w Stanach południowych stojącego, do robót przy drogach żelaznych. Minister wojny z swej strony oświadczył, iż nie ma nic do zarzucenia przeciwko użyciu wojska w ten sposób, w tem przypuszczeniu, że wojsko na to zezwoli.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 25. lutego. *(Posiedzenie rady miejskiej)*. Na czwartkowem posiedzeniu rady miejskiej referent sekcyi V. p. Madejski zdając sprawę o gimnazyum polskiem Franciszka Józefa, odczytał następujący reskrypt Jego Exc. p. Namiestnika:

Nr. 13157.

„Podług stosunków frekwencyi (uczęszczania do szkół) jest istnienie trzech gimnazyów wyższych we Lwowie, a więc przemienienie gimnazyum niższego Franciszka Józefa w gimnazyum wyższe I. klasy niezbędną potrzebą.

Z uwagi jednak, że we Lwowie istnieją już dwa wyższe gimnazya, utrzymywane z funduszów publicznych, jest omijanie wszelkiego dalszego obciążenia funduszu szkolnego nieuniknioną koniecznością. Rząd więc wobec żywego zajęcia, okazanego przez gminę lwowską w sprawie rozszerzenia niższego gimnazyum Franciszka Józefa, która oświadcza swą gotowość ponoszenia wszelkich w tym względzie ofiar, wobec zresztą chwalebnego przykładu, z jakim i inne gminy w podobnych stosunkach wystąpiły, uważa że na tę uznania godną gotowość do ofiar gminy lwowskiej temwięcej liczyć może, ileże ustanowieniem trzeciego wyższego gimnazyum we Lwowie interesa samej gminy istotnie się popierają.

Dlatego też zarządziło wys. c. k. ministerstwo stanu rozporządzeniem z dnia 15. grudnia 1865 r. l. 8629, aby kwestyę względem przeobrażenia gimnazyum niższego Franciszka Józefa, w gimnazyum wyższe klasy I. w ten sposób nastąpiło, że gmina tak istniejące gimnazyum niższe Franciszka Józefa, jak też i mające się utworzyć 4 klasy wyższe całkowicie na koszt środków gminnych przyjmuje, w skutek czego żadnym nie powinno ulegać trudnościom, pozostawienie gminie prawa *wyboru języka wykładowego*, prawa *mianowania nauczycieli* pod warunkiem tychże zatwierdzania przez władzę, prawa określonego przepisami *wywierania wpływu* na działalność zakładu i prawa poboru opłat szkolnych.

Wzywa się pana burmistrza, by się w tym kierunku z Radą miejską porozumiał i rezultat mi przedłożył.

Lwów, dnia 7. stycznia 1866.

Paumgartten."

Sekcya V. przedłożyła z tego powodu następujący wniosek:

Szanowna Rada miasta uchwali w odpowiedzi na reskrypt ministerstwa stanu z dnia 25. grudnia 1865 l. 8629:

1) wyrazić przedewszystkiem należytą podziękę za spełnienie życzeń miasta według warunków przez Radę miejską przedłożonych;

2) oświadczyć, że gmina miasta Lwowa przyjmuje na siebie koszt utrzymania wszystkich ośmiu klas gimnazyum Franciszka Józefa, t. j. opłatę profesorów, lokalności, rekwizytów szkolnych, sług itp. od najbliższego roku szkolnego począwszy, jednakże tylko z zastrzeżeniami i pod warunkami w prośbie z dnia 7. stycznia 1863 w ustępach I., II., III. i IV. poszczególnionemi, które w teraźniejszem podaniu dosłownie mają być powtórzone; dalej

3) pod warunkiem przyzwolenia na przeistoczenie gimnazyum Franciszka Józefa w gimnazyum realne (Real-Gimnasium);

4) Wysoki rząd raczy znieść praktykowane dotąd ograniczenia w przyjęciu uczniów różnego wyznania lub obrządku;

5) Wysoki rząd rozkaże, aby przy objęciu gimnazyum Franciszka Józefa na koszt i opiekę miasta, spisany był formalny akt obopólnie obowiązujący, w którym określone być mają dokładnie wszystkie obowiązki i prawa miasta Lwowa, z tym wyraźnym dodatkiem, że gdyby kiedy który z poszczególnionych warunków z jakiegokolwiek bądź powodu został ścieśniony lub niedotrzymany miastu, gmina miasta Lwowa będzie uprawnioną uchylić się od obowiązku utrzymywania gimnazyum tego własnym kosztem;

6) z dniem, w którym wysoki rząd przyjmie teraźniejsze oświadczenie miasta, posady dyrektora i nauczycieli przy gimnazyum Franciszka Józefa uważane będą jako opróżnione. Wys. rząd zaleci przeto równocześnie rozpisanie konkursu na te posady, a nadanie onych nastąpi już według warunków nowo przyjętych. Nakoniec

7) uchwali szanowna Rada umieszczenie kosztów połączonych z przyjęciem utrzymania wszystkich ośmiu klas gimnazyum Franciszka Józefa w budżecie miasta na rok 1866 i tę uchwałę komisyi budżetowej z poleceniem uwzględnienia projektu p. sekretarza Raspa (w referacie do l. 707/12 1866 objętego) co do utworzenia nowych źródeł dochodu.

Rada przyjęła ten wniosek z tą tylko zmianą, że na wniosek p. Rodakowskiego, poparty przez p. Wilda, postanowiono wypuścić punkt 3. o przemienieniu gimnazyum tego w realne, z pomiędzy stawionych rządowi warunków, ograniczając się tylko na wyrażeniu prośby, ażeby rząd dozwolił przekształcić ten zakład naukowy w gimnazyum realne.

Wiedeń, 24. lutego. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Jego kr. Mość książę Piotr oldenburski przybył tu przedwczoraj w towarzystwie swego adjutanta księcia Egora Wassilovicha Obolenskiego z Petersburga, stanął w hotelu Victoria i wczoraj zrana odjechał do Wenecyi.

Wielki książę rosyjski Mikołaj, brat Cesarza Alexandra, przybył tu z Petersburga dnia 23. b. m. i z W. księżną Olgą odjeżdża

do Wenecyi. Za powrotem Jego ces. Mość zabawi w Wiedniu dwa lub trzy dni.

Przedwczoraj po południu powrócili tu z Pesztu Ich Ex. pp. ministrowie fml. Franck, hr. Larisch, bar. Wüllerstorff, hr. Haller i radzca dworu w ministerstwie stanu p. Mayer. Ich Ex. hr. Mensdorff, hr. Belcredi, p. Komers i fml. Kussevich powrócą dziś w południe.

(Zaprzeczenie.) Gazeta Wiedeńska z 24. b. m. pisze: „Możemy oświadczyć, że rozszerzone w dziennikach pogłoski o zmianach osób w radzie ministrów, jako też przywiązywane do nich kombinacye i spodziewane manifestacye są po prostu zmyślone, i zaprzeczamy im przeto stanowczo.

Poczta wieczorna wiedeńska zamieściła artykuł następujący:

„Projekt do adresu izby wyższej sejmu węgierskiego nowym jest krokiem na drodze pojednania i zgody, i z prawdziwem zadowoleniem witamy tę manifestacyę, która po przyjęciu jej przez izbę wyższą będzie wyrazem zdania, ważnego czynnika prawodawstwa węgierskiego.“

„Jawnie w tym projekcie wyrażone uznanie potrzeby związku realnie politycznego, szczera gotowość zabezpieczenia bytu i potęgi monarchii, gorące zajęcie się rozwojem urządzeń prawdziwie konstytucyjnych we wszystkich częściach państwa, uznanie i słuszne ocenienie wspólnych spraw wypływających z wspólnych interesów części pojedyńczych i uprawnionego wpływu wszystkich interesami temi dotkniętych czynników konstytucyjnych przy traktowaniu spraw tych wspólnych, wszystko to dowodzi że komisya adresowa izby wyższej pojęła trudne swoje zadanie nietylko z uczuciem prawdziwie patryotycznem ale zarazem i z trafnym poglądem politycznym. Wskazanie zaś licznych trudności z drugiej strony wyklucza wszelkie łudzenie się, wszakże trudności te zmniejszą się w obec gotowości do ich załatwienia.“

Tak się na rzeczy zapatrując, komisya adresowa izby magnatów postawiła się na tem samem co rząd stanowisku, dążąc do porozumienia się, do porozumienia się wzajemnego na drodze wolnej dyskusyi, a tem samem do skutecznego załatwienia sprawy, które będzie możliwe, jeżeli cel prawdziwie poznany zostanie.“

„Co zaś dotycze zdań o nieprzerwalności prawnej w projekcie wyrażonych, zdaje się iż zdania te nie sprzeciwiają się tak ostro zdaniom rządu, chociaż mniemamy iż można było wyrazić zdania te bez podnoszenia kontrastów, które dotknięto. Wszystkie kroki rządowe, zwołanie sejmu a mianowicie zasady w mowie tronowej wyrzeczone dowodzą nieustanne staranie rządu o zyskanie podstawy, na której ustawa o prawo przyjśćby mogły nie tylko do formalnego ale zarazem i do praktycznego znaczenia, dowodzą staranie o umożliwienie stosunków zupełnie prawnych, przy czem jednak nie można budować na podstawie poprzedniemi wypadkami tak mocno uszkodzonej a zatem niemożliwej, ale właśnie dla zaprowadzenia i ugruntowania stosunków zupełnie prawnych, uwzględnić raczej trzeba stosunki de facto istniejące.“

„Zdaje nam się przeto zbyteczne a przynajmniej koniecznością nie nakazane wystawiać jako zadanie rządu, ażeby uznanie w zasadzie nieprzerwalności prawnej pogodził z praktycznem jej urzeczywistnieniem, jakoby oba te pojęcia trwale rozłączyć się nie dały. Bo rząd przyznaniem w zasadzie nieprzerwalności prawnej dla uspokojenia prawnego poczucia narodu, rząd wypełnił już jednę część tego zadania, domagając się nie z naciskiem rewizyi praw z 1848 r., którato rewizya przeszkody właśnie usunąć ma, rząd jasno dał do poznania zamiar dokonać i drugiej części. to jest praktycznego urzeczywistnienia stosunków prawnych.“

„Projekt do adresu, żądając utworzenia odpowiedzialnego ministeryum węgierskiego, w wyraźnem przeciwstawieniu do obecnego nieodpowiedzialnego rządu kolegialnego, zdaje się iż dotknął kwestyi li tylko wewnętrznej. Z drugiej zaś strony zapoznać nie można, że kwestya formy tego rządu a mianowicie kwestya o ministeryum bez jednoczesnego uregulowania innych stosunków, naprzykład przyszłego kształtu municypii, głównie zaś ze względu na wzajemne i niezaprzeczalne oddziaływanie rządu krajowego i rządu państwa, bez jednoczesnego ścisłego oznaczenia spraw wspólnych załatwione być nie może.“

„Znachodząc w końcu z prawdziwą sympatyą gorące słowa adresu za słusznem uwzględnieniem sprawiedliwych żądań wszystkich klas społecznych, wyznań i religij, pochwalanej zaś głównie wymowny wyraz wdzięczności i wiernego przywiązania do Monarchy, oraz uczucia dynastyczne jakiemi projekt przyjęty jest w całym swym toku idei od mowy tronowej wychodzących, po przyjęciu projektu skonstatujemy z prawdziwem zadowoleniem, że udało się izbie wyższej spełnić historyczną misyę swoję, bez narażenia się na spór o zasady z izbą deputowanych, bez wywołania goryczy w umysłach rozpoczętą akcyą polityczną wzburzonych, że z taktem właściwym i z godnością postępuje w kierunku, który do zgody doprowadzić ma, czyniąc to w tonie w którym kwestye tak wielkiej wagi traktowane być powinny.“

Peszt, 22. lutego. *(Doręczenie adresu sejmu kroackiego.)* Dnia dzisiejszego doręczyła deputacya sejmu kroackiego Najjaśn. Panu adres tegoż sejmu. Jego Mość Cesarz raczył odpowiedzieć deputacyi temi słowy:

„Wezmę pod najtroskliwszą rozwagę życzenia i prośby, które wyraża w adresie reprezentacya Mego trójjedynego Królestwa.

Moje zamiary są znane krajowi, który jest tak bliskim ojcowskiego serca Mego, a spełnienia ich oczekuję po wolnej, własnej wyrozumiałości, z którą nie rozminie się wierny naród w swem patryotycznem usiłowaniu i przy spokojnej beznamiętnej rozwadze.

Wszystkie kwestye poruszające interes kraju, przeważa w tej chwili o wiele ważna i nieodzowna potrzeba, ażeby uregulować uzasadnione w prawie wzajemne stosunki krajów połączonych pod koroną św. Szczepana i zapewnić ściśle, nierozdzielne ich zjednoczenie z całem Mojem państwem w sposób odpowiedni wymaganiom czasu.

Dlatego pragnę jak najmocniej, ażeby ze strony sejmu kroackiego nastąpiły niezwłocznie kroki przygotowawcze, wiodące do porozumienia się z reprezentacyą Mojego Królestwa Węgierskiego.

Chciejcie panowie zapewnić sejm o Mojej królewskiej łasce i życzliwości.“

Peszt, 23. lutego. *(Głosy dzienników o mowie Deaka).* *Lloyd* upatruje największą wartość mowy Deaka w tem, że tak co do rozpoczęcia, jako też dalszego prowadzenia i zawarcia ugody nastręcza dostateczne punkta oparcia w powtórnem oświadczeniu, że kraj nie może żądać nic niepodobnego. Mowa ta wzywa kraj, stronnictwa i mężów stanu Austryi do namysłu. Po tamtej stronie Litawy uważać będą tę mowę nie za manifestacyę uporu i nieustanności prawa, lecz za wyraz uczuć prawności, legalności, a oraz zaufania i najszczerszej gotowości.

Hon nazywa tę mowę odpowiedzią na wszystkie pytania, pochodzące z którejkolwiek strony, gdyż ustyma Deaka przemawiał cały naród.

Hirnök powiada co do tej mowy: Nad nieustannością prawa, które żąda stronniczego panowania większości, przeważa potężniejsza ciągłość prawa, która żąda, ażeby monarchya rządzona była na podstawie prawa historycznego i we wszystkich częściach mogła być konstytucyjną, i żeby przytem forma jej rządu niezawierała w sobie zarodów sporu i rozpadnięcia.

Czynności sejmów krajowych.

Ostatnie posiedzenie sejmu *niższo-austryackiego* odbyło się dnia 21. lutego. Po rozprawach nad wnioskami wydziału finansowego odnoszących się do kosztów wyżywienia chorych w ogólnym szpitalu i przyjęciu wniosków wydziału po przyznaniu rocznej subwencyi 800 złr. domowi dobroczynności w Badenie, subwencyi 500 złr. gminie Langenlois i 100 złr. gminie Langenlois, zabrał głos Marszałek krajowy i w krótkiej przemowie podziękował izbie za ogledne i pożyteczne użycie czasu na obradach spedzonego, wezwał do ufania mądrości i energii Tego który pomyślność i wielkość Austryi przedewszystkiem ma na sercu, któremu to zaufaniu izba dała wyraz trzechkrotnym okrzykiem na cześć Cesarza i Pana, poczem Marszałek zwrócił mowę swoję do Jego Ex. Namiestnika, hr. Chorinskiego, dziękując mu za uprzejme jego współdziałanie, które się do ułatwienia prac sejmu znakomicie przyczyniło.

Następnie Jego Ex. Namiestnik hr. Choriński w zabranym głosie wyliczył prawa i uchwały, jakie w ciągu tej kadencyi przeprowadzone zostały, dziękował izbie za uprzejme z rządem stosunki i zakończył mowę swoję zapewnieniem, iż będzie zawsze zadaniem rządu popierać dobro kraju w porozumieniu z sejmem.

Po mowach powyższych dep. baron Pratobevera w imieniu izby oceniając wysokie zasługi marszałka krajowego wygłosił słowa wdzięczności za kierowanie obradami sejmu oraz nadzieję, iż gdyby sejm raz jeszcze w tem miejscu zebrać się miał, zebranie to pod laską obecnego marszałka nastąpi.

Książę Marszałek krajowy podziękował serdecznie za przychylny ten wyraz uczucia Sejmu i ogłosił zamknięcie posiedzeń IV. kadencyi sejmu niższo-austryackiego.

Na posiedzeniu izby deputowanych sejmu węgierskiego z dnia 23. lutego Bartal cofnął poprawkę swoją, gdyż cel jej, bliższe wyjaśnienie projektu adresu, dopięty został. Protestuje zaś przeciwko temu, żeby drwinek używać miał.

Deak odpowiedział kilkoma słowy pojednania, poczem Bartal i Deak podali sobie ręce przy okrzykach Eljen!

Csiky cofnął także swoją poprawkę.

Toż samo uczynił hr. Apponyi.

W ustępie 32. adresu Miletics chciał, ażeby zamiast słowa „Naród“ były słowa „Narody kraju.“ Poprawka ta odrzucona została po dłuższej rozprawie, w której Deak odwołał się do późniejszej pertraktacyi sprawy narodowości, a Stefanides w imieniu Słowaków wyraził uczucia braterstwa dla Madziarów. Ustępy 33. i 34. przyjęto bez rozprawy. Do ustępu 35. Matoinovics wniósł dwie poprawki; chciał najprzód, żeby ostatni ustęp był wypuszczony, a w jego miejsce dane były słowa następujące: „Przy tworzeniu praw odnoszących się do interesów różnych narodowości postępować będziemy według zasad słuszności i sprawiedliwości.“ Poprawka ta przyjęta została. Według drugiej poprawki w miejsce słów „obywatele kraju“ stać ma „mieszkańcy ojczyzny.“ Wnioskujący usprawiedliwia tę poprawkę względem żydów, którzy wyrazeniem „obywatele kraju“ byliby wykluczeni.

Deak oświadcza, iż pod wyrażeniem „obywatele kraju“ rozumieją się wszyscy mieszkańcy, a zatem i żydzi, słowo zaś bez różnicy wyznania, odnosi się i do wyznania mojżeszowego. Unikano słowa „Emancypacya“, ponieważ nie idzie o uwolnienie niewolników, lecz o rozciągnienie praw politycznych, na tych, co dotąd byli wykluczeni. Poprawka cofnięta została. Ustępy 36. do 39. przyjęto bez rozpraw. Do ustępu 40. Hodosin proponował poprawkę w duchu Rumunów. Do ustępu 41. Doboczki proponował poprawkę

względem ostrzejszego oznaczenia kwestyi integralności. Obadwa jednak ustępy przyjęto bez odmiany. Do ustępu 46. Csanady wystąpił z poprawka względem zmniejszenia podatków, zniesienia exekucyi podatkowej i uciażliwej rekrutacyi. Poprawka ta odrzucona została. Następnie odczytano pozostałe ustępy i przyjęto bez rozpraw. Jutro adres powtórnie odczytany być ma i nastąpi postanowienie względem doręczenia adresu.

Na posiedzeniu sejmu kroackiego z dn. 23. lutego prezes Subotic oświadczył, iż reprezentanci Pogranicza w skutek najwyższego rozkazu udali się do domów. Paragraf 1. regulaminu wyborczego, według którego ze wszystkich siedmiu komitatów Kroacyi i Slawonii wysełani być mają 40 reprezentantów, odrzucony został.

Niemcy.

Berlin, 22. lutego. *(Ostatnie posiedzenie sejmu pruskiego. — Obawy z powodu dalszego postępowania rządu.)* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych ministrowie nie byli obecni. Prezes odczytał znane pismo ministra stanu, odnosił się do izby co do sposobu postępowania w obec pisma tego wyrażając osobiste zdanie swoje, iż hr. Bismark według art. 81. ustawy zasadniczej nie miał prawa wystósować do izby pisma takiego. Dep. Hoverbek wniósł przejście do porządku dziennego. Dep. Wagner protestował przeciwko materyalnemu załatwieniu tego przedmiotu, gdyż nie stoi on na porządku dziennym. Prezes Grabow oświadcza, iż wniosek Howerbeka odnosi się do formalnego traktowania przedmiotu. Dep. Schwerin mówi, iż pismo nie jest propozycyą rządową, wydane bowiem zostało bez upoważnienia królewskiego, nie kwalifikuje się zatem do powzięcia uchwały. Prezes powinien złożyć pismo po prostu ad acta. Zgadza się na to dep. Wagner, jeżeli wniosek odnosi się tylko do traktowania in formali. Po dłuższej rozprawie wniosek Hoverbeka przyjęty został. Przeciwko niemu wotowali większa część konserwatystów, kilku katolików, Hommsen, Gneist i Kanegieser.

O godzinie kwadrans na czwartą prezes rady ministrów hr. Bismark dał wiadomość o rozkazie królewskim, według którego obie izby sejmowe jutro zamknięte być mają i odroczone do końca obecnej kadencyi.

Reichensperger wniósł wystósowanie adresu; wniosek ten odrzucony został. W rozprawie wzięli udział Gneist, Waldek, Wagner, Twesten i Reichensperger. Po skończonych rozprawach prezes rady ministrów odczytał rozkaz królewski względem zamknięcia sejmu.

Prezes Grabow wyrzekł: widzę z rozporządzenia, iż aż do końca kadencyi posiedzenia już mieć nie mamy; zamkniemy posiedzenie z nadzieją, iż lud pruski stać będzie za swymi deputowanemi i jak dotąd konstytucyi święcie dotrzyma. Zamykam posiedzenie okrzykiem: niech żyje Król!

Deputowani opuszczają salę w wielkiem wzburzeniu, zamknięcie bowiem sejmu przyszło zupełnie nie spodziewane.

Tak więc zamknięty został sejm pruski, zanim przystąpić mógł do obrad nad najważniejszemi przedmiotami materyalnemi, które mu złożone zostały, nad budżetem i propozycyą względem marynarki. Zdania wszelako, jakie przeważały w komisyach, mogą być uważane jako oznak usposobienia, jakiem cały sejm był przejęty. *Nowa pruska Gazeta* zamieściła artykuł, który wywołać może niejako obawy, co do następnych kroków rządu. Organ inspirowany mówi:

„Znany artykuł 84. konstytucyi, o którym w ostatnich dniach wiele mówiono, zapewnia członkom sejmu bezkarność za głosowanie i za zdanie wyrzeczone. Czy występywanie z wnioskami treści zbrodniczej należy do głosowania i do wyjawienia zdań, lub też czy takowe artykułem 84. nie jest wcale pokryte? W obec odwoływania się izby deputowanych do praw swoich i do konstytucyi, kwestya ta zasługuje na bliższa rozwagę. Kwestya ta ważna jest zwłaszcza względem urzędników, którzy złożyli Królowi osobną przysięgę wierności, gdyby się ośmielili występywać i wnieść do izby z podpisem swoim wnioski treści zdradą główną nacechowanej. Zdaniem naszym wniosek jest czynem, nie zdaniem.“

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Kradzież. Dn. 20., 21., 22. i 23. b. m. stawali przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarzyciel zastępca prok. państwa p. Piasecki, obrońcy pp. adwokaci krajowi Dr. Hoenigsmann, Dr. Rappaport, Dr. Roiński i Dr. Gottlieb) Hieronim Szelążek, mylnie Marcin Wysocki krawiec z Mielczyc, 45 lat liczący, stanu wolnego, obrz. rz. kat. już kilka razy karany za kradzież; Jan Kowalski, mylnie Karol Szponak v. Babiak v. Babiński ze Lwowa, 29 l. stanu wolnego, obrz. rz. kat., kilka razy karany za kradzież; Teodor Dobinjak mylnie Babinjak z Jaśnic, 48 l., obrz. gr. kat. stanu wolnego, kilka razy karany za kradzież; Tymko Szpakowski z przydomkiem Mucha, 35 l., stanu woln., obrz. gr. k., już karany za kradzież; Aron Harstark, szynkarz i koralnik z Gródka, 35 l., ojciec 1 dziecka, izraelita, Fedko Kurasz, właściciel realności z Nowego Sioła, obrz. gr. k., wdowiec 32 l., kilka razy karany za kradzież; Stefan Wawrunek, właściciel realności z Nadycza, obrz. gr. k., wdowiec, 36 l., kilka razy karany za kradzież; Mikołaj Hołówka z Żółtanic, właściciel realności, 38 l., ojciec 5 dzieci, mający złe świadectwo moralności; Piotr Szpakowski z Hrebenic, obr. gr. k., 17 lat stanu wolnego, parobek; Bazyli Orłowski z Hrebenic, 18 l., stanu wolnego obrz. gr. k. Są obwinieni o 5 kradzieży. Przesłuchano 20 świadków. Skazani zostali Szelążek i Dobinjak zgodnie z wnioskiem prokuratoryi każdy na 10 lat ciężkiego więzienia, Kurasz na 8 lat, Kowalski i Haarstark każdy po 7 lat, Tymko Szpakowski na 5 lat, Hołówka na 6 miesięcy, Piotr Szpakowski na 4 miesiące, Wawrunek na 3 i Orłowski na 1 miesiąc, Szelążek, Wawrunek, Hołówka, Piotr Szpakowski i Orłowski przyjęli wyrok, inni zapowiedzieli rekurs.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w ciągu bieżącego tygodnia odbyć się mające: Dn. 26. b. m. Iwan Dobosz, ciężkie obrażenie ciała; Marya Brennstuhl, zabójstwo; Nastka Tymczyszyn i spólnicy, kradzież; Iwan Zawada, kradzież. Dn. 27. b. m. Jossel Cypressenbaum, lichwa; Marya Smolińska, kradzież; Cap Josa v. Baran, kradzież; Tyryan Jan i spólnicy, kradzież. Dn. 28. b. m. Majer Hersch Fuhrmann, kradzież; Prychnitko Hryń, kradzież; Posament Izak, lichwa; Friedmann Eliasz, lichwa; Borek Wojciech i spólnicy, kradzież.

Ostatnia poczta.

Peszt, 24. lutego. Korespondencya z Budy w dzienniku *Idöktan.* przepowiada na najbliższy peryod jeszcze jedno stadyum układów; merytoryczna odpowiedź na adres będzie zawarta w królewskim reskrypcie, którym otwarte zostaną obrady ku rozwiązaniu. Przy przyjęciu adresu mają Najjaś. Państwo powrócić do Wiednia, i jest nadzieja, że po Wielkanocy odwiedzi znowu familia cesarska stolicę Węgier.

Paryż, 24. lutego. *Monitor* donosi, że następca tronu został mianowany honorowym prezydentem wystawy. Minister stanu będzie pełnił funkcye prezydenta. Według doniesień z Syryi spokój został już przywrócony.

Paryż, 24. lutego. Listy z Rzymu z 21. b. m. donoszą o okólniku kardynała Antonellego, który nakazuje wstrzymać transporta ochotników, ponieważ armia papieska jest już kompletna.

Londyn, 24. lutego. W izbie niższej przedstawił Lubonchére niedostateczność angielskich ustaw o neutralności w obec zagranicy. Prokurator państwa oznajmił, że rząd przedłożył Stanom zjednoczonym obszerne propozycye ku ulepszeniu tych ustaw. Watkin obwiniał rząd unii, że zachęca Fenyan. Gladstone odpowiedział, że rząd unii nie mógł dotąd wystąpić sądownie, i Anglia nie myśli przeto czynić mu z tego powodu żadnych przedstawień.

Florencya, 24. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu izby wzywał *Ratazzi* ministerstwo, ażeby nieobstawało przy kwestyi zaufania, ale minister stanu niechciał odstąpić od tego.

Berna, 24. lutego. Zgromadzenie federacyjne zostało dziś zamknięte.

Bukareszt, 24. lutego. Zgromadzenie prawodawcze obrało wczoraj i ogłosiło hrabiego Flandryi, Księcia Filipa brata Króla belgijskiego Księciem Rumunii. Wieczorem była wielka iluminacya. Miasto spokojne.

Z Singapury donoszą, że na dniu 7. stycznia umarł drugi Król Siamu.

Teatr.

Dziś (przedst. niem.) „**Der Veilchenstrauss**“, komedya w 1 akcie; „**Eigensinn, oder Gott sei Dank der Tisch ist gedeckt**“, komedya w 1 akcie; „**Salon Pitzelberger**“, operetka w 1 akcie. P. Marya *Overni* z Tryestu jako gość.

Dziś w sali ratuszowej „**Koncert**“ pana Wilhelma *Czerwińskiego* na fortepianie.

Lwów, 26. lutego.

Dla uzupełnienia naszej kroniki teatralnej musimy zapisać z przeszłego tygodnia dwa jeszcze przedstawienia.

W piątek 23. b. m. był benefis panny *Wenclówny* i dziękujemy jej szczerze, że zapoznała nas z wyborną komedya jednego z pierwszych komedyopisarzów francuzkich. „Opinia publiczna“ (właściwy tytuł francuzki jest: *Les effrontés* — „Bezczelni“) komedya w 5 aktach pana Augier, maluje przewybornie dzisiejsze szumowiny społeczeństwa francuzkiego, którego ogniskiem życia jest giełda a bożyszczem pieniądz nabyty za jakąbądź cenę. Kto zna proces bankiera Miresa, tak głośny przed dwoma laty, może mniejwięcej wyobrazić sobie treść tej komedyi, osnutej po największej części na tym wypadku. Autor wyprowadza tu na scenę kilku szalbierzy giełdowych, igrających z opinią publiczną i oddaje w końcu ich potępieniem hołd tej nieubłaganej władczyni społeczeństwa, przed którą korzą się dziś nawet mocarze świata. Przytem układ komedyi jest tak zręczny, że utrzymuje interes widza w całej sile aż do samego końca. Gra artystów była ze wszechmiar udatna, przedstawienie bardzo staranne, i miło nam stwierdzić, że publiczność wychodziła tego wieczora z teatru najzupełniej zadowolona.

Wczoraj, to jest w niedzielę 25. b. m. miano grać „Żyda wiecznego“ i zapowiedziany był piąty występ gościnny p. *Królikowskiego* w roli „Rodina“, ale w sam dzień reprezentacyi musiała dla słabości panny Wenclówny nastąpić zmiana programu, i odegrano natomiast dwie komedye: „Matka na balu a córka w domu,“ lekki utwór francuzki w dwóch aktach, którego osnowę zdradza już sam tytuł, i „Doktor Robin“, bardzo piękny obraz dramatyczny

w jednym akcie, w którego roli tytułowej występował po raz ostatni p. J. *Królikowski*. (Garrick). Publiczność, jakkolwiek zawiedziona w swojem oczekiwaniu, zebrała się mimo to bardzo tłumnie i zachwycona do najwyższego stopnia grą wielkiego artysty wyrażała co chwila swoje uwielbienie, a w końcu wzmógł się entuzyazm do tego stopnia, że żądano powszechnie od artysty uwieńczonego kwiatami, ażeby dłużej jeszcze pozostał w gościnie u nas, co też przyrzekł p. J. Królikowski z wyrazem najgłębszego wzruszenia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24 lutego.

Hotel George: PP. Br. Russ Arnold, z Boniowic. — Dylewski Mar, z Rolowa.

Hotel angielski: Mrozowiecki Justyn, z Bednarówki.

Hotel krakowski: Baranowski Kaz., z Krakowa.

Dnia 25. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Romer Wład., z Osieka. — Kęszycki Józef, z Dzwiniaczki. — Szymanowski Franc., z Babina.

Hotel europejski: Kirchmajer Jul., z Krakowa. — Piotrowski Adolf, z Warszawy. — Teodorowicz Kaj., z Michalcza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24 lutego.

PP. Tomas Józef, c. k. jenerał-major, do Czerniowiec. — Dąbski Józef, do Rudna. — Gnoiński Alex., do Dolnicz. — Lisowiecki Ant., do Nigłowic. — Ostrowski Józef, do Duninowa. — Wiktor Tad., do Wiednia.

Dnia 25. lutego.

PP. Hr. Komorowski Wład., do Dziewiętnik. — Br. Russ Arnold, do Boniowic. — Cybulski Hen., do Warszawy. — Gostyński Adam, do Podszumlaniec. — Hohendorf Edwin, do Byszowa. — Komarnicki Jan, do Magierowa. — Mysłowski Ant., do Koropca. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Przyborowski Tad., do Meteniowa. — Lipiński Gust., do Urlowa. — Nowacki Kaz., do Tejsarowa.

Dnia 24 lutego 1866 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

77. 65. 55. 1. 70.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 10. i 21. marca 1866 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. i 25. lutego 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	325 62	— 9 6	80.0	południowy	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	324.98	— 3.8	87 9	"	"	"
10.god.wiecz.	325.48	— 1.6	89.5	zachodni	"	"
7. god. zrana	325.88	— 4.4	87.2	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325 65	+ 0.8	89.9	"	"	"
10.god.wiecz.	325.92	— 4.0	93.5	"	"	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 24. lutego

		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	82	4	88
Dukat cesarski	" "	4	84	4	90
Półimperyał zł. rosyjski	" "	8	48	8	59
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	55	1	58
" papierowy rosyjski	" "	1	29	1	30
Talar pruski	" "	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka		—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	02	62	82
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	64	94	65	59
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	67	66	47
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	64	50	65	22
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	153	17	155	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	80
5% pożyczka narodowa	64	50
Losy z 1860 roku	80	05
Akcye banku wiedeńskieg	733	—
" " kredytowego	143	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	40
Srebro	102	—
Dukat pojedyńczy	4	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. lutego

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	57.85	58.—
" " bez kuponów zwrotny po 5%	99.25	99 35
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	64 85	65.—
od kwiet. do paźd. po 5%	64 85	65.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.50	69.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	61 85	61.95
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	61.90	62.—
dtto. po 4½%	54.50	55.—
dtto. " 4%	49.—	5?.—
dtto. " 3%	36.50	37.—
dtto. " 2½%	30.—	32.—
dtto. " 1%	12.20	12.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	147.25	147.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	147.—	147 50
Przez. do wyl. z r. 1854	77.—	77 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	80.65	80.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.—	89.30
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	75.80	76.
Renty Como po 42 zł. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
" 4½%	54.50	55.—
" 4%	48.50	49.—
" 3½%	42.50	43 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3%	—.—	—.—
" 2½%	53.—	55 —
" 2¼%	48.—	49.—
" 2%	43.—	43.50
" 1¾%	38.—	39.—
dtto. z proc. za granicą " 5%	—.—	—.—
" ?%	—.—	—.—
" ?%	—.—	—.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	81.—	82.—
Wyż. Austr.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	80.—	81.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86.—
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	67 25	67.80
Banatu Tem.	65 50	65 75
Kroacyi i Sławonii	69.—	70.—
Galicyi	65.50	66.75
Siedmiogrodu	62.60	63 —
Bukowina	65.50	66.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	65.—	65.50
Banat Temesz.	64.25	64.75
Lomb. wen. poż. z r. 1850	85.—	87.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
" 4%	—.—	—.—
" 3½%	—.—	—.—
" 3%	—.—	—.—
" 2½%	—.—	—.—
" 2%	—.—	—.—
" 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
" 2½% " 100 "	18.—	19.—
" 2¼% " 100 "	16.50	18.50
" 2% " 100 "	14.—	16.—
" 1¾% " 100 "	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	741.—	742.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	145.40	145 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	583.—	585.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.50	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1560.—	1562.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	165.70	165.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	162.50	163.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	118.50	119 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	156.20	156.40
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zl. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	76.—	77.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w.a.	142.50	143.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	108 75	109.25
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Pressb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	123.—	125
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	457.—	459.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	213.—	215.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. " 1857 po 5%	104.50	104.75
przeznaczone do los. po 5%	91.20	91.40
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.—	87.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	62.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	77.—	78.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.75	70.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102 50	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	90 50	91 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	86 —	87.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	83.—	84.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	77.75	78.25
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	80.75	81.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	84 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114.50	114.75
Tow. żeg. par. n. Dun. po 100 zł. m. k.	79.50	80.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.60
" " po 50 zł. m. k.	48.—	48.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	80.—
Salma " 40 " "	26.50	27.—
Palfiego " 40 " "	22.50	23.—
Clarego " 40 " "	23.—	24.—
St. Genois " 40 " "	20.75	21.25
Windischgrätza 20 zł. "	15.50	16.—
Waldsteina 20 "	18 75	19 25
Keglevicha 10 "	12.50	13 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85.90	86 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.90	86 10
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.50	76 60
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102 50	102 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	40 80	40 80
Paryż za 100 fr.	40 80	40 85
Praga za 100 zł. w.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wał.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	4.90	4.91
dtto. pełnej wagi	4.90	4.91
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 25	8.27
Rosyjski imperyał	8 48	8.50
Talar związkowy	1.53	1.54
Srebro	102.—	102.10
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.